

Paryż, 18 marca 2021 r.

OPINIA POLITYCZNA

O praworządności w Unii Europejskiej

Komisja do Spraw Unii Europejskiej francuskiego Senatu,
uwzględniając Konwencję o Ochronie Praw Człowieka i
Podstawowych Wolności,
uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
uwzględniając art. 2-4, 6, 7, 13, 19, 21 i 49 Traktatu o Unii
Europejskiej,
uwzględniając art. 67, 258-260, 267 i 317 Traktatu o
funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia
10 marca 2011 r. w sprawie węgierskiej ustawy medialnej
uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Komisji na rzecz
Demokracji przez prawo Rady Europy z dnia 25 i 26 marca 2011 r.
w sprawie praworządności,
uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia
5 lipca 2011 r. w sprawie zmienionej konstytucji Węgier,
uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia
16 lutego 2012 r. w sprawie ostatnich wydarzeń politycznych na
Węgrzech

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw podstawowych: standardy i praktyki na Węgrzech,

uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2014 r. zatytułowany „Nowe ramy UE na rzecz umocnienia praworządności”, COM (2014) 15 8 wersja ostateczna,

uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie poszanowania praworządności,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 10 czerwca 2015 r. w sprawie sytuacji na Węgrzech,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie sytuacji na Węgrzech,

uwzględniając raport Europejskiej Komisji na rzecz Demokracji przez Prawo Rady Europy z 11 i 12 marca 2016 r. ustanawiający listę kryteriów praworządności,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie sytuacji w Polsce,

uwzględniając zalecenie Komisji (UE) 2016/1374 z dnia 27 lipca 2016 r. w sprawie praworządności w Polsce,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2016 r. w sprawie ostatnich wydarzeń w Polsce i ich konsekwencji dla praw podstawowych zapisanych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2016 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie ustanowienia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych,

uwzględniając zalecenie Komisji (UE) 2017/146 z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawie praworządności w Polsce uzupełniające zalecenie (UE) 2016/1374,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie sytuacji na Węgrzech,

uwzględniając zalecenie Komisji (UE) 2017/15 20 z dnia 26 lipca 2017 r. w sprawie praworządności w Polsce uzupełniające zalecenia (UE) 2016/1374 i (UE) 2017/146,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie sytuacji praworządności i demokracji w Polsce,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie praworządności na Malcie,

uwzględniając zalecenie Komisji (UE) 2018/10 3 z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie praworządności w Polsce uzupełniające zalecenia (UE) 2016/1374, (UE) 2017/146 i (UE) 2017/15 20,

uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie stwierdzenia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia praworządności przez Rzeczpospolitą Polską, COM (2017) 835 wersja ostateczna,

uwzględniając sprawozdanie z dnia 8 stycznia 2018 r., sporządzone przez Cezara Florina Predę w imieniu Komisji ds. Wypełniania Obowiązków i Zobowiązań przez Państwa Członkowskie Rady Europy Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, dotyczące postępów w procedurze monitorowania Zgromadzenia oraz okresowego przeglądu wypełniania obowiązków i zobowiązań przez państwa członkowskie Rady Europy (dok. 1445 0 cz. 4),

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie decyzji Komisji o uruchomieniu art. 7 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z sytuacją w Polsce

uwzględniając sprawozdanie z dnia 4 lipca 2018 r., sporządzone przez Judith Sargentini w imieniu Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Parlamentu Europejskiego, w sprawie wniosku, aby Rada stwierdziła, zgodnie z art. 7 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, istnienie wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Węgry wartości, na których opiera się Unia,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie wniosku, aby Rada stwierdziła,

zgodnie z art. 7 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, istnienie wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Węgry wartości, na których opiera się Unia,

uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2018 r. stwierdzającej, zgodnie z art. 7 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, istnienie wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Węgry wartości, na których opiera się Unia,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 13 listopada 2018 r. w sprawie praworządności w Rumunii,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie konieczności stworzenia pogłębionego mechanizmu unijnego na rzecz ochrony demokracji, praworządności i praw podstawowych,

uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie mechanizmu współpracy i weryfikacji,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2019 r. w sprawie stosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w ramach instytucjonalnych Unii,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie sytuacji w zakresie praworządności i walki z korupcją w Unii, w szczególności na Malcie i Słowacji,

uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady z dnia 3 kwietnia 2019 r. zatytułowany „Dalsze umacnianie praworządności w Unii - aktualna sytuacja i możliwe kolejne kroki”, COM (2019) 163 wersja ostateczna,

uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 17 lipca 2019 r. zatytułowany „Wzmocnienie praworządności w Unii - plan działania”, COM (2019) 343 wersja ostateczna,

uwzględniając konkluzje Rady z dnia 7 października 2019 r. w sprawie Karty praw podstawowych po dziesięciu latach: aktualna sytuacja i dalsze prace,

uwzględniając konkluzje Rady z dnia 14 października 2019 r. w sprawie demokracji,

uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2019 r. w sprawie postępów Bułgarii w ramach mechanizmu współpracy i weryfikacji, COM (2019) 498 wersja ostateczna,

uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2019 r. w sprawie postępów Rumunii w ramach mechanizmu współpracy i weryfikacji, COM (2019) 499 wersja ostateczna,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 14 listopada 2019 r. w sprawie kryminalizacji edukacji seksualnej w Polsce,

uwzględniając Konkluzje Prezydencji Rady z dnia 19 listopada 2019 r. w sprawie oceny rocznego dialogu na temat praworządności,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie praworządności na Malcie, w związku z niedawnymi rewelacjami na temat zabójstwa Daphne Caruany Galizii,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie publicznej dyskryminacji i mowy nienawiści wobec osób LGBTI, w tym „stref wolnych od LGBTI”,

uwzględniając sprawozdanie z dnia 6 stycznia 2020 r. sporządzone przez Azadeha Rojhana Gustafssona i Pietera Omtzigta w imieniu Komisji ds. Przestrzegania Obowiązków i Zobowiązań przez Państwa Członkowskie Rady Europy Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w sprawie funkcjonowania instytucji demokratycznych w Polsce (dok. 15 025),

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie praw człowieka i demokracji na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie - sprawozdanie roczne za 2018 r,

uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnej Rady Europy nr 2316 (2020) z dnia 28 stycznia 2020 r. w sprawie funkcjonowania instytucji demokratycznych w Polsce,

uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 marca 2020 r. zatytułowany „Plan działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji 2020-2024”, JOIN (2020) 5 wersja ostateczna,

uwzględniając wspólny wniosek dotyczący zalecenia Rady dla Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2020 r. w sprawie przyjęcia decyzji określającej strategiczne cele Unii, które mają zostać zrealizowane w ramach planu działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji na lata 2020-2024, JOIN (2020) 6 wersja ostateczna,

uwzględniając oświadczenie Ursuli von der Leyen, przewodniczącej Komisji Europejskiej, z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie środków nadzwyczajnych podjętych w państwach członkowskich,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE mających na celu zwalczanie pandemii wirusa Covid-19 i jej skutków,

uwzględniając oświadczenie Josepa Borrella, wysokiego przedstawiciela w imieniu Unii Europejskiej, z dnia 5 maja 2020 r. w sprawie praw człowieka w dobie covid-19,

uwzględniając swoją opinię polityczną z dnia 6 maja 2020 r. w sprawie kontroli przestrzegania praworządności w Europie w kontekście pandemii wirusa Covid-19 oraz odpowiedź Komisji z dnia 13 sierpnia 2020 r. na tę opinię polityczną, C(2020) 5 637 wersja ostateczna,

uwzględniając sprawozdanie roczne Unii Europejskiej z dnia 15 czerwca 2020 r. w sprawie praw człowieka i demokracji na świecie,

uwzględniając sprawozdanie informacyjne Senatu nr 5 62 (2019-2020) z dnia 25 czerwca 2020 r., sporządzone w imieniu Komisji Spraw Europejskich, w sprawie przystąpienia Unii

Europejskiej do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, przez Philippe'a Bonhecarrère'a i Jeana-Yves'a Leconte'a,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2020 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie stwierdzenia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia praworządności przez Rzeczpospolitą Polską,

uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 18 września 2020 r. zatytułowany „Unia równości: plan działania UE przeciwko rasizmowi 2020-2025”, COM(2020) 5 65 wersja ostateczna,

uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 30 września 2020 r. zatytułowany „Sprawozdanie na temat praworządności 2020 - stan praworządności w Unii Europejskiej”, COM (2020) 5 80 wersja ostateczna, oraz dokumenty robocze służb Komisji stanowiące rozdziały na temat stanu praworządności w każdym z państw członkowskich towarzyszące temu komunikatowi, SWD (2020) 302 wersja ostateczna do SWD (2020) 326 wersja ostateczna,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2020 r. w sprawie ustanowienia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2020 r. w sprawie praworządności i praw podstawowych w Bułgarii

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 13 listopada 2020 r. w sprawie wpływu środków dotyczących Covid-19 na demokrację, praworządność i prawa podstawowe

uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 listopada 2020 r. w sprawie Planu działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji na lata 2020-2024, oraz Plan działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji na lata 2020-2024,

uwzględniając sprawozdanie informacyjne Senatu nr 146 (2020-2021) z dnia 19 listopada 2020 r., sporządzone w imieniu Komisji Spraw Europejskich, w sprawie stosunków Węgier z Unią

Europejską przez Jeana Bizeta, André Gattolina i Jeana-Yves'a Leconte'a,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej - sprawozdania roczne za 2018 i 2019 r,

uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie faktycznego zakazu prawa do aborcji w Polsce,

uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 2 grudnia 2020 r. zatytułowany „Strategia na rzecz umocnienia stosowania Karty praw podstawowych w Unii Europejskiej”, COM(2020) 711 wersja ostateczna,

uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 3 grudnia 2020 r. w sprawie planu działania na rzecz demokracji europejskiej, COM(2020) 790 wersja ostateczna,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/1999 z dnia 7 grudnia 2020 r. dotyczącą środków ograniczających w odpowiedzi na poważne przypadki łamania i naruszania praw człowieka,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 10 i 11 grudnia 2020 r., w szczególności pkt 1-4,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu współzależności w celu ochrony budżetu Unii,

uwzględniając sprawozdanie z dnia 5 stycznia 2021 r. sporządzone przez Andree Orlando w imieniu Komisji Zagadnień Prawnych i Praw Człowieka Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, zatytułowane „Sędziowie muszą pozostać niezawisli w Polsce i Mołdawii” (dok. 15 204),

uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy nr 2359 (2021) z dnia 26 stycznia 2021 r. zatytułowaną „Sędziowie muszą pozostać niezawisli w Polsce i Mołdawii

przypomina o swoim niezachwianym przywiązaniu do wartości Unii Europejskiej określonych w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), a w szczególności do praworządności, która - wobec braku precyzyjnej definicji prawnej - jest obecnie powszechnie uznawana na terytorium Unii Europejskiej; zauważa, że uznanie to opiera się na traktatach, Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPCz), a także na systemie traktatowym Rady Europy i pracach jej organów;

uważa, że Unia Europejska powinna dawać przykład w promowaniu i przestrzeganiu praworządności; tym bardziej wyraża ubolewanie z powodu rosnącej liczby przypadków łamania praworządności w kilku państwach członkowskich w ciągu ostatnich kilku lat;

podkreśla znaczenie podnoszenia świadomości społecznej w zakresie kultury państwa prawa nie tylko w państwach członkowskich, ale również w krajach kandydujących i partnerskich, aby zapewnić wiarygodność europejskiego przesłania dotyczącego wartości i promować wartość funkcjonującego państwa prawa; zwraca uwagę na kluczową rolę, jaką w rozpowszechnianiu tej kultury państwa prawa mają do odegrania sądownictwo, media i społeczeństwo obywatelskie. Podkreśla rolę krajowych instytucji praw człowieka, które muszą dysponować odpowiednimi środkami i być upoważnione do podejmowania spraw z własnej inicjatywy;

uważa, że Unia Europejska zbyt późno zareagowała na pierwsze ataki na praworządność; z zadowoleniem przyjmuje jednak fakt, że obecnie prowadzi w tej dziedzinie rzeczywistą politykę publiczną; uważa jednak, że polityka ta powinna być jaśniejsza, zwłaszcza na szczeblu instytucjonalnym, i bardziej skuteczna;

podkreśla znaczenie przyjęcia przez instytucje UE podejścia prewencyjnego w celu jak najwcześniejszego zajęcia się przypadkami łamania praworządności;

uznaje wartość dialogu z państwami członkowskimi dla wspierania praworządności i poprawy wdrażania prawodawstwa UE; wzywa do poprawy międzyinstytucjonalnego wymiaru tego dialogu, w tym z parlamentami krajowymi; jest jednak zdania, że dialog nie jest wystarczający w przypadku uporczywego naruszenia praworządności;

przyjmuje do wiadomości pierwsze roczne sprawozdanie Komisji na temat stanu praworządności w Unii Europejskiej; uważa, że sprawozdanie to powinno być punktem wyjścia dla dalszych kroków, na podstawie ewentualnych zaleceń, oraz że należy je regularnie i dokładnie monitorować ;

wyraża ubolewanie z powodu braku konkretnych wyników procedury przewidzianej w art. 7 ust. 1 TUE, która została wszczęta w stosunku do dwóch państw członkowskich; wzywa Radę do podjęcia decyzji, czy istnieje wyraźne ryzyko poważnego naruszenia praworządności w tych państwach; wzywa do dokonania przeglądu mechanizmu sankcji przewidzianego w tym artykule, aby uczynić go bardziej odstrasającym i bardziej stopniowym; wzywa do rzeczywistej oceny naruszeń praworządności w zależności od ich wagi, tak aby można było karać konkretne, a nie tylko systemowe naruszenia praworządności;

z zadowoleniem przyjmuje determinację Komisji w promowaniu poszanowania praworządności poprzez stosowanie postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, kierowanie spraw do TSUE w ramach postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; zauważa, że państwa członkowskie mogą również kierować sprawy do TSUE w tym celu, podobnie jak mogą podejmować inicjatywę w celu uruchomienia art. 7 ust. 1 TUE;

uznaje rolę TSUE i ETPCz w zapewnianiu poszanowania praworządności; zauważa, że orzecznictwo tych dwóch sądów europejskich dowodzi istnienia naruszeń prawa UE; domaga się wykonywania wszystkich decyzji TSUE; wzywa Komisję do systematycznego korzystania z art. 260 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jeżeli niewykonanie decyzji TSUE dotyczy decyzji w sprawie praworządności;

zatwierdza wprowadzenie „warunkowości państwa prawa” do wieloletnich ram finansowych na lata 2021-2027; wzywa Komisję do opublikowania wytycznych umożliwiających zapewnienie operacyjności tej „warunkowości państwa prawa”; uważa, że wytyczne te muszą gwarantować odstraszający charakter tego nowego mechanizmu, aby zapewnić jego skuteczność i wykazać determinację Unii Europejskiej w obronie jej wartości; uważa, że należyte zarządzanie finansami budżetu UE lub ochrona jej interesów finansowych wymaga mobilizacji Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, Europolu, Eurojustu, Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuratury Europejskiej, a także właściwych administracji krajowych; ponawia zaproszenie do wszystkich państw członkowskich do przyłączenia się do Prokuratury Europejskiej;

uważa, że w ramach kontroli przestrzegania zasad państwa prawa należy przywiązywać większą wagę do walki z korupcją przyczyniającą się do osłabienia instytucji, zwłaszcza policji i sądownictwa, odpowiedzialnych za zwalczanie nadużyć finansowych wobec europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w celu zapewnienia przestrzegania europejskich przepisów dotyczących zamówień publicznych;

wzywa do rewizji mandatu Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, tak aby jej działania były lepiej skoordynowane z działaniami krajowych instytucji praw człowieka i aby mogła ona w pełni uczestniczyć w dochodzeniu i monitorowaniu procedury na mocy art. 7 TUE;

z zadowoleniem przyjmuje współpracę między Unią Europejską a Radą Europy, w szczególności Komisją Wenecką, w zakresie propagowania i poszanowania praworządności; potwierdza swoje zaangażowanie w przystąpienie Unii Europejskiej do europejskiej konwencji praw człowieka zgodnie z warunkami określonymi przez TSUE w opinii 2/13 z dnia 18 grudnia 2014 r.;

zauważa, że Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej jest w coraz większym stopniu wykorzystywana jako podstawa do karania za naruszanie praw podstawowych; z zadowoleniem przyjmuje tę zmianę; popiera strategię Komisji mającą na celu wzmocnienie stosowania Karty;

wzywa, aby działania Unii Europejskiej na rzecz promowania praworządności zapewniały spójność i komplementarność jej wewnętrznych i zewnętrznych aspektów;

uważa za niezbędne wzmocnienie monitorowania kwestii związanych z praworządnością w krajach kandydujących poprzez uwzględnienie nie tylko ich zobowiązań, ale również faktycznie osiągniętych wyników, tak aby zagwarantować istotę dorobku prawnego w zakresie praworządności przed przystąpieniem tych krajów do UE oraz aby móc monitorować go po ich przystąpieniu;

popiera plan działania Unii Europejskiej na rzecz praw człowieka i demokracji; wzywa do uwzględnienia w planie działania nowych wyzwań, w szczególności cyfrowych i środowiskowych, oraz do przyznania centralnego miejsca walce z dezinformacją, mową nienawiści i nielegalnymi treściami w internecie; uważa, że plan działania Unii Europejskiej przeciwko rasizmowi musi przynieść konkretne rezultaty, aby stał się bardziej operacyjny;

podkreśla, że propagowanie i poszanowanie praworządności powinno być jednym z priorytetów francuskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w pierwszej połowie 2022 r.